IOSIF LA CONDUCEREA EGIPTULUI

Studiul 12 pentru 18 iune 2022

„Faraon a zis lui Iosif: «Uite, îţi dau stăpânire peste toată ţara Egiptului.»”

Geneza 41:41

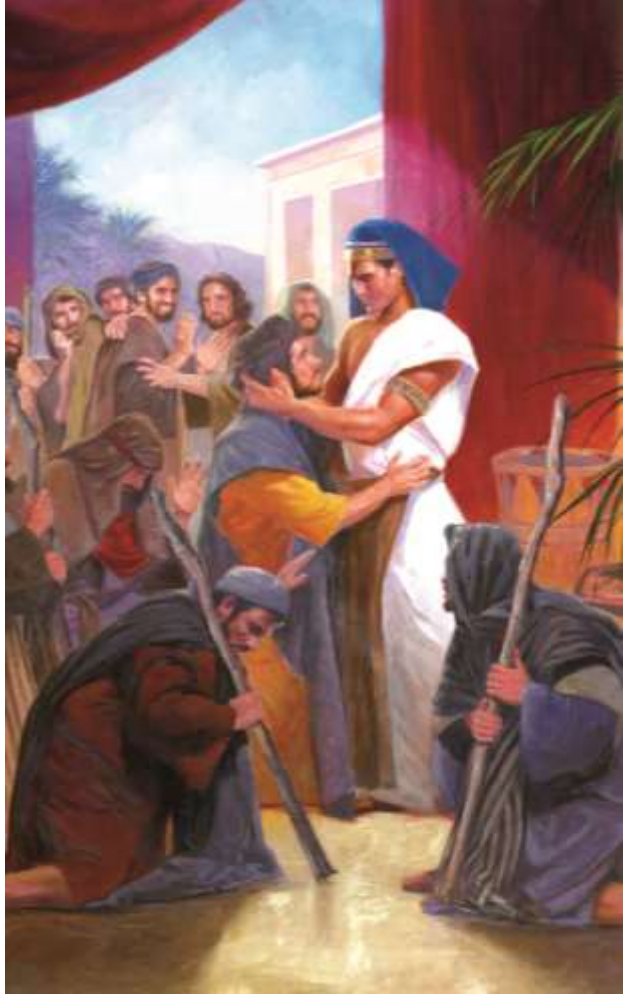

Iosif este ridicat la cea mai înaltă funcţie din Egipt. Fiind în această poziţie, el poate vedea împlinit ceea ce Dumnezeu i-a arătat în vis: fraţii săi s-au închinat cu evlavie înaintea lui.

Ce avea să facă cu ei? Să se răzbune pentru pagubele pe care i le-au făcut? Să-i ierte şi să uite complet trecutul?

Pentru un credincios precum Iosif, iertarea este singura opţiune. Cu toate acestea, nu este o iertare oarbă. Iosif a vrut să se asigure că istoria nu se va repeta.

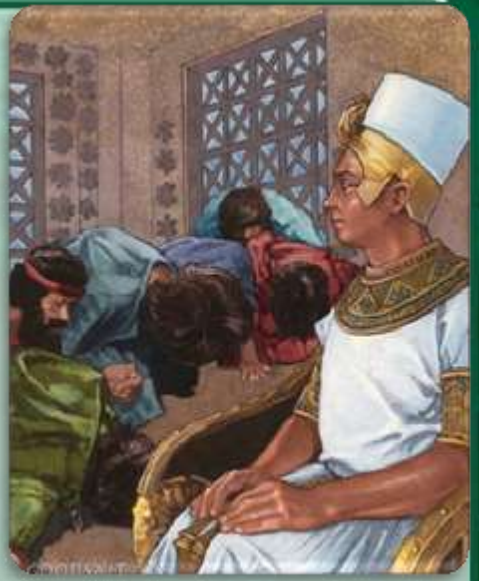

- Iosif la conducerea Egiptului. Geneza 41:37-57.
- Iosif îşi testează fraţii:
  - Testul părerii de rău. Geneza 42.
  - Testul geloziei. Geneza 43.
  - Testul final. Geneza 44.
- Dumnezeu transformă răul în bine. Geneza 45.

IOSIF LA CONDUCEREA EGIPTULUI

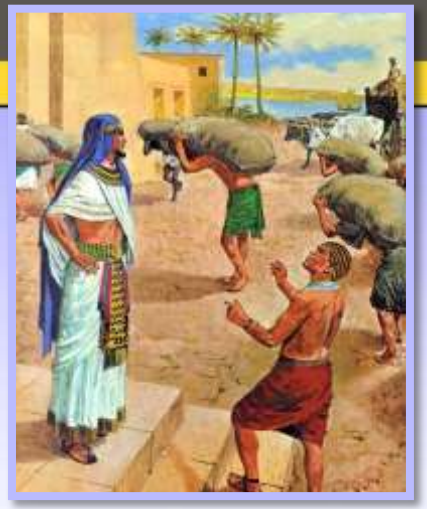

Şi Faraon a zis slujitorilor săi: „Am putea noi oare să găsim un om ca acesta, care să aibă în el Duhul lui Dumnezeu?" (Geneza 41:38)

Pe lângă interpretarea viselor lui Faraon, Iosif a propus un plan pentru ca Egiptul să fie pregătit pentru cei şapte ani de foamete (Gen. 41:32-36).

Faraon a recunoscut că Dumnezeu l-a înzestrat pe Iosif cu înţelepciune, l-a numit prim-ministru al Egiptului şi i-a oferit o soţie (Geneza 41:39-44).

În cei şapte ani de belşug, „Iosif a strâns grâul ca nisipul mării" (Geneza 41:49). Şi el a fost binecuvântat cu naşterea a doi fii: Manase [„care face uitare"] şi Efraim [„fertilitate dublă"].

Dumnezeu transformase ceva rău (a fi un sclav) în ceva bun (a fi conducătorul Egiptului).

TESTUL PĂRERII DE RĂU

Ei au zis atunci unul către altul: „Da, am fost vinovaţi faţă de fratele nostru, căci am văzut neliniştea sufletului lui când ne ruga, şi nu l-am ascultat! Pentru aceea vine peste noi necazul acesta.” (Geneza 42:21)

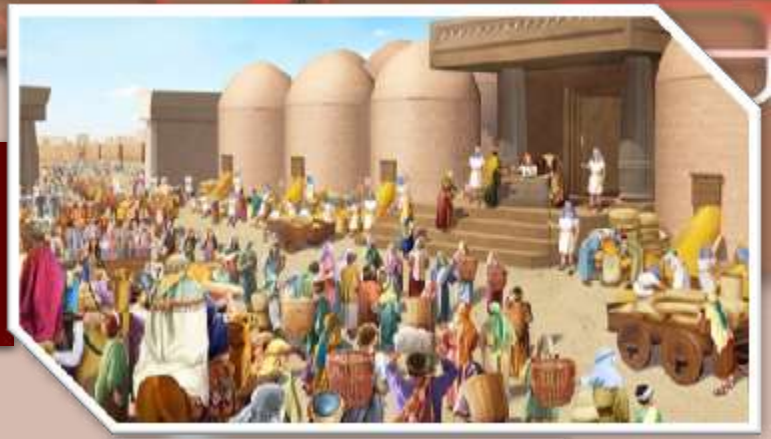

Când au început anii foametei, Iosif a deschis hambarele şi a oferit grâne atât egiptenilor, cât şi străinilor (Geneza 41:56-57). Aflând acest lucru, Iacov şi-a trimis fiii în Egipt, cu excepţia lui Beniamin, să cumpere grâu (Geneza 42:1-4).

Iosif şi-a recunoscut fraţii şi a decis să-i pună la încercare (Geneza 42:8-9, 17). Testul a fost eficient. Întrucât ei nu ştiau că Iosif îi înţelege (Geneza 42:23), au vorbit liber între ei. Există anumite paralele între această scenă şi ultima dată când s-au văzut.

20 de ani înainte	Actualitatea
„ei au zis unul către altul” (Gen. 37:19)	„ei au zis atunci unul către altul” (Gen. 42:21)
„Să nu vărsaţi sânge” (Gen. 37:22)	„se cere socoteală pentru sângele lui” (Gen. 42:22)
„A luat pe Iosif şi l-a aruncat în temniţă” (Gen. 39:20)	„i-a aruncat pe toţi, 3 zile, în temniţă” (Gen. 42:17)

TESTUL GELOZIEI

„Iosif a pus să le dea din bucatele care erau înaintea lui, iar Beniamin a căpătat de cinci ori mai mult decât ceilalţi. Şi au băut şi s-au veselit împreună cu el.” (Geneza 43:34)

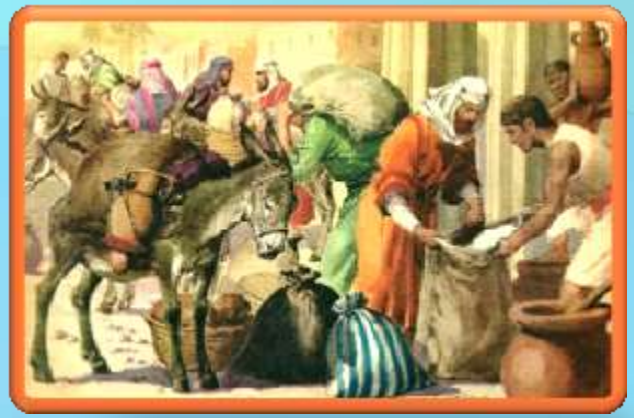

Lăsându-l pe Simeon în închisoare, Iosif le-a permis fraţilor săi să se întoarcă în Canaan cu angajamentul de a se întoarce aducându-l pe Beniamin cu ei (Geneza 42:19-20, 24).

Văzându-l pe Beniamin, sentimentele lui Iosif au explodat (Geneza 43:30). El i-a vorbit cu multă afecţiune (Geneza 43:29) şi ia arătat un tratament special, aşa cum i-a arătat tatăl său (Geneza 43:34; 37:3).

De data aceasta fraţii nu au manifestat gelozie faţă de Beniamin, ci „s-au bucurat de el”. La ei se schimbase ceva, nu le mai păsa de favoritism.

TESTUL FINAL

„Îngăduie dar, te rog, robului tău să rămână în locul băiatului, ca rob al domnului meu, iar băiatul să se suie înapoi cu fraţii săi.” (Geneza 44:33)

Ultimul test al lui Iosif a fost să-l acuze pe Beniamin că a furat un pahar de argint (Geneza 44:2-4, 12). Îşi vor abandona fratele mai mic aşa cum l-au abandonat pe el?

Discursul lui Iuda este cu adevărat emoţionant. În primul rând, el şi-a recunoscut păcatele: „Dumnezeu a aflat nelegiuirea slujitorilor tăi” (Geneza 44:16).

Aducându-şi aminte de durerea pe care a suferit-o tatăl său odată cu pierderea lui Iosif, empatizează cu el şi nu vrea să-l vadă suferind din nou (Gen 44:20, 30-31).

În cele din urmă, Iuda se oferă să ia locul lui Beniamin (Gen. 44:33), la fel cum berbecul a luat locul lui Isaac (Geneza 22:13).

DUMNEZEU TRANSFORMĂ RĂUL ÎN BINE

„Acum, nu vă întristaţi şi nu fiţi mâhniţi că m-aţi vândut ca să fiu adus aici, căci ca să vă scap viaţa m-a trimis Dumnezeu înaintea voastră.” (Geneza 45:5)

Fraţii lui trecuseră testul. Sosise vremea: „Eu sunt Iosif” (Geneza 45:3). Ce? Imposibil! Aşa că a trebuit să le repete, dându-le mai multe detalii: „Eu sunt Iosif, fratele vostru, pe care l-aţi vândut în Egipt” (Geneza 45:4).

Iosif nu vorbeşte despre răzbunare. Înţelesese că Dumnezeu transformase răul în bine.

El le-a vorbit despre „scăparea vieţii” şi posteritate „să vă rămână sămânţa vie ... pentru a vă păstra viaţa”, şi i-a asigurat că, în cele din urmă, Dumnezeu a fost cel care l-a trimis în Egipt (Geneza 45:5-7).

El oferă ceea ce este necesar pentru ca întreaga sa familie să vină în Egipt. Acum lucrurile merg bine. Providenţa lui Dumnezeu s-a manifestat într-un mod puternic.

„Dumnezeu a condus astfel evenimentele, încât cunoașterea de Dumnezeu să fie împărtășită poporului din Egipt. Atât în casa lui Potifar, cât și în temniță, Iosif a primit o educație și o instruire care, în temere de Dumnezeu, l-au pregătit pentru înalta sa poziție de prim-ministru al națiunii. Din palatul lui faraon, influența sa s-a făcut simțită în toată țara și cunoașterea lui Dumnezeu s-a răspândit pretutindeni”

E. G. W. (Patriarhi şi profeţi, pag. 332)